

in l. 2. §. voluntatem. 2. col. solut. matrimon. Bertach. in re-
pert. verbo, furiosus. Ergo.

His familia, & si quæ alia sint, prædictum con-
tractum nec euertere, à dominis, supra ostensum est.
Vnde ex quo tam Actor, quam Reus simul, vi-
gore huius contractus, d. furiosi bona sibi appli-
cari petunt; Concludit, eos simul ad eadẽm ad-
mittenda: Et in prima instantia benè iudicatum,
male appellatum: *Compensatis expensis.*

D. I. Concludit cum Referentia: quia bona esse
affecta post obitum Osvaldi, qui ius ex pacto
transmisit ad hæredes: Ergo omnes admittendi
ad hæreditatem: Quia non obstat gradus proxi-
mitas.

D. Bq. addit suo Voto.

152 Illos solos, ¶ qui tempore obitus furiosi in vi-
uis fuerunt, ad hæreditatẽ eius admittendos cen-
set, siue Rei vxor vnica, siue plures simul cum illa
ex appellatibus, idque ex pacto conuenito: Quia
tunc demum cessit, & venit dies. Ita quod solum
tempus existentis conditionis, hic inspiciendum
sit, sicut in legatis & fideicommissis, per l. si vxorẽ.
C. de condit. insert. l. qua legata. ibi Dd. de regul. iur. Licet
secus sit in contractibus, vbi tempus contractus
inspicitur, gl. in l. quidam cum filiusfamilias. in verb.
inu. de hered. instit. leg. si filiusfamilias sub conditione. in
princip. & ibi gl. & Barr. de verb. oblig. text. in l. fin. de sti-
pul. seruior.

153 Imò etiam in contractibus ¶ sub conditione
mortis factis, neque cedit, nec venit dies, penden-
te conditione. Barto. d. l. filiusfamilias. Quia effectus
154 conditionalis stipulationis est, ¶ quod, antequã
extat, nec actio, nec obligatio nata sit leg. cedere, de
verb. significat. Bart. in l. ita stipul. nu. 4. de verb. obligat.
Et tantum spes est, pendente conditione. §. debi-
tum iri. §. ex conditionalis. Institut. de verb. obligat. leg.
conditionales, de verb. signif. Stipulatore autem dece-
dente, ante euentum conditionis, transmittit qui-
dem illam spem, exituræ conditionis ad hære-
des, non tamen aliter, nisi quod illi, existente con-
ditione, promissorem conuenire possint. d. §. condi-
tionalis. ibi Dd.

Ergo in proposito, ante aduentum illius diei,
qua furiosus obiit, & sic, antequam conditio fuit
impleta, nihil de bonis illius ad hæredes Osvaldi
transmitti potuit leg. si cum hæres, in secundo respons.
quando dies legat. ced. l. huiusmodi. vers. nam tale legat. l. si
dies. vers. at si incerta. eod. tit. l. si ita scriptum. §. si sub con-
ditione. de leg. 2. Cum neque obligatio neq; actio
nota fuerit, ex quo viuentis Osvaldo, dies non-
dum cesserit, nec venerit, propter conditionem
pendentẽ. Sicque eorum tantum hæredũ habenda
erit ratio, qui tempore mortis Ehtersins / dum
impleta fuit conditio, adhuc vixerunt. Non
autem reliquorum prædefunctorum, vt, ad quos
solum dicta spes conditionalis transmissa fuit, per
supra dicta. Et non vlla successio, vel ius successio-
nis, ex persona patris Osvaldi: ille enim in vita
sua nunquam actualiter, & cum effectu Domi-
nus, siue proprietarius factus est, vel hæreditas
furiosi ipsi delata fuit: Dec. cons. 443. in. 29. Aret. cons.

162. n. 1. Vnde nec iure repræsentationis, in locum
d. patris sui, venire potuerunt, cum nemo plus iu-
ris in alium, &c. reg. vulg. Nam cum proprie, nihil
mihi quæsitũ sit, alteri non quæro, nec moriens
transmitto: Raph. Cuman. in d. l. si vxorem, quem al-
leg. t. Cagnol. in d. l. qua legat. de regul. iur.

Neque obstat, quod dicitur, ¶ quando con-
ditio retrahitur, attendi debere tempus con-
tractus: secus, quando retro non posset trahi, vbi
attendi debet tempus existentis conditionis, Bar.
d. l. si filiusfam. Bart. Socin. cons. 183. n. 3. vol. 2. Quia li-
cet impleta conditio retrahatur, quantum ad
obligationem, acquisitionem, & alios certos effe-
ctus, non tamen hoc fit, quoad omnia, etiam
in contractibus, vt per las. in d. l. si filiusfam. n. 2. Et
hoc etiam intelligendum putat, quoad illos hæ-
redes tantum, qui tunc vixerunt, & non quoad
alios, iam defunctos: alias retrò acceptis personis,
qui tempore contractus vixerunt, soli contrahen-
tes venirent, & illis defunctis, res ad ius commu-
ne redigeretur. Cum tamen illi nihil, nisi spem
habuissent, quæ cum persona contrahente, respe-
ctu sui nimirum, extincta fuisset: satis itaque est,
quod admittantur illi, qui proximiores sunt tem-
pore, quod, purificata conditio, in quibus etiam
verificari potest pactum pro hæredibus: nec opus
est, vt ordine successiuo, retrò computentur per-
sonæ defunctæ, magna fortè etiam confusione.

Quæ autem in contrarium à Dd. in d. l. si filius-
familias. adducuntur, in suis terminis, & certis casu-
bus, suo iudicio procedunt, neque huc rectè ac-
commodari posse censet. Concludit, vt supra.

VOTVM LIII.

In causa Episcopi V. contra Ciui-
tatem V.

SUMMARI.

- 1 Ad litis contestationem impediendam Rei triplici Ex-
ceptione vtuntur, vt n. 2. 3. 4. Quæ tamen non re-
leuant, n. 5. 6. 7.
- 2 Procuratores quando vigore ordinationis, nihil plura
in puncto aliquo producere possunt, tunc in eo
causa ex officio pro conclusa acceptari & desuper
pronunciari potest.
- 3 Pro Actore potius, quam Reis, quare hic pronuncian-
dum. & n. 10. 11. 13. 14. 33. 37. 38. 41. 42. 43. 44.
45. 46. 48.
- 4 Vocabulum, Diener / longe generalius est, quam
Commensalium.
- 5 Litem hanc, huius causa finaliter definiendam fore, ex
quibus declaretur, vt n. 16. 19. 20. 21.
- 6 Dispositio articuli 50. transactionis, in hac causa quæ-
ritur, & n. 18.
- 7 Pena respectu alicuius rei vel iuris, cuius rei vel iuris
veritas, per actorem, iuris ordine seruato, nondum
est definita, exigere non potest.
- 8 Exceptio qui nititur, is ait.
- 9 Actoris partes in præiudicis quis sustineat.
- 10 Significatio præiudiciorum cur hic largius, quam in
§. præiudicialis Insit. de act. accipiatur. vt n. 16.
27. 28. 29. 30. 31.

- 32 *Exceptiones praeiudiciales sunt contingentia.*
 34 *Actionum cumulat. o expressa, item tacita, & implicita, quando non permittatur, & numero 35. 36.*
 39 *Fisco in causa lucratiua plus iuris non competit quam priuato.*
 40 *Fisco in dubio praesertur priuatus.*
 44 *Vim facit, vel ius sibi ipsi dicit, qui contra remunerarios iusticiam & iniusticiam exercet.*
 47 *Confirmatio non debet derogare confirmato.*

HÆC causa relata est 18. Nouembr. Anno octuagesimo primo. Et propter discrepantiam Votorum, eius decisio dilata est, vsque in sequentem annū, quo & Dominus Qg. ante obitum suum, Votum dictauit, vt paulò post sequeretur.

- D.L.Referens. Ad prohibendam litem contentionem, † Reos vti triplici exceptione. Primò, † ipsos † habere priuilegiatos Iudices. Secundò: † Nachung † dare iudices Compromissarios.
 4 Tertiò, † causam esse criminalem.
 5 Prima non releuat, † quia obstat Transactio.
 6 Secunda, † pariter non, quia artic. 62. 63. Transactionis, non obstant. Quia hic agi ad pœnam principaliter, incidenter verò, quod Senatus d. Vertrag transgressus sit: cum verò Imperator confirmarit, ideo habet super ea cognitionem. c. 1. de confir. viil. vel inutil. ibi gl. in verb. exorta. Gail. obseruat. 1. n. 9. n. 2. Ideo nos esse iudices concludit, per Castrenf. in l. ad fiscum. C. vbi causa fisci. Bartol. in l. si vacantia. n. 2. Luc. de penna. ibid. verb. preses. C. de bon. 7 vacant. lib. 10. Tertia † est friuola, vide latius in prothocollo Sabbatinorum.

D. Qg. Quamuis in hac causa, ratione exceptionum declinatoriarum, ex negligentia procuratorum, nondum sit submissum: Tamen, quia 8 ipsi procuratores, † vigore ordinationis, nihil ulterius in hoc puncto possunt producere, putat, in eo causam ex officio pro conclusa acceptari, & desuper pronunciarì posse, quod iuris est. Et quidem cum tres obiciantur exceptiones declinatoria, de duabus prioribus expeditum est. Tertia verò non parum scrupuli habere videtur. Ille verò, consideratis & ponderatis qualitatibus & circumstantiis huius negotii, breuiter putat, pro Actore potius, quam Reo pronunciarì esse.

9 Primò quidem, † quod Actor in conclusione sui libelli articulati, non petit declarationem dictae transactionis, sed conqueritur potius de Reo, quod contra Vertrag / de facto processerint, non expectata declaratione eiusdem, iniiciendo manus in duobus Ecclesiis S. Pauli ministris, vnde inciderint in pœnam, tam transactionis, quàm etiam confirmationis: quam quoque adiudicari sibi petit.

Itaque patet, articulum 62. transactionis, hic non, sed potius sexagesimū tertium sequentem, locum habere: In quo expressè disponitur, was sich sonst (hoc est, quando declaratio non petitur) Strung, Zwyttracht oder Händel in diesem Vertrag

vnd desselben inhaltenden Puncten / zwischen den Theilen begeben möcht / daß je ein Theil den andern vor ordentlichen Richten / oder laut des Reichs auffgerichteter Ordnung fürnehmen soll.

Non obstat, quod obiicitur, duos nostros officiatos, non esse comprehensos in 59. art. d. transactionis, nec etiam esse Gebürt Gefind der Geistlichen: Igitur immunitate non gaudere. Respondetur enim, † dict. articulum non omnes Clericorum exemptos ministros continere: sed solum de consistorialibus loqui, qui ad iudicium Ecclesiasticum sunt deputati: nec impedit, quod Cellarius curia Episcopalis, inter eisdem referatur, cum is custodiam habeat Curia Episcopalis, & consistorii, atq; plerumq; etiam officium gerat in d. consistorio, puta sigilliferi. Vnde non hinc causa inter dictos consistoriales computatur.

Quod autem Amptmannus & ædituus, non sint Gebürt Gefind / id etiã ad rem non facit: nam sufficit, † quod sint Clericorum ministri: prout in omnibus fere aliis transactionibus, non solum Gebürt Gefinds / sed etiam der Diener / mentio fit.

Vocabulum autem, † Diener / longe generalius esse, quam commentarium, satis notorium est: & fuit ea differentia diligenter obseruata, in quadam causa Ortenburg contra Bāyern.

Porò, dato, quod causa remittenda esset: tamen videtur tanta difficultas subesse processui, & modo agendi, in transactione præscripta, † vt 13 vix tandem actor, iusticiam consequi possit, sperare queat. Alieni sunt nunc mores hominum, quam tempore erectæ transactionis, licium & rituarum: tanta est copia vbi que, vt nemo facile velit alienas lites determinandas suscipere, præsertim, vbi causa pluribus committenda est, vt hic, & inter partes agitur, alias inter se satis exacerbata.

Accedit præterea, † quod si rectè expendatur, 14 supra dictus articulus 62. reperietur, eius finalem causam esse, ne pars altera, alteri vim faciat, vel sibi ipsi ius dicat, sed potius ante omnia, si qua ambiguitas in verbis transactionis videatur esse, ante omnia præscripto modo, amicabilem compositionem vel declarationem dictorum verborum querat, vt euitetur omnis violentia: At Rei, spreta hac via pacis & quietis, ab executione incipiunt declarationem, post commissam vim tandem petunt, pœnis & incarcerationibus d. ministros plectent, postea referunt, se ad processum de inuili declaratione in transactione comprehensa, de quo parum spei est quin vnquam aliquem effectum sit habiturus. Sic igitur possent Rei omnia puncta transactionis, p suo libitu, vt refringere, & controuersa facere, deinde inanem declarationem requirere, & totam transactionem eludere.

Ex his itaque causis, & quia Rei de facto processerunt, vnde suam causam odiosiores fecerunt, mallet ille in hac perplexitate cōtra eos iudicare. Et sic concludit per totum, cum Dn. Referente.

Aliud

Aliud, in eadem causa.

D. S. Ego valde dubito, an causa hic sit referenda: quia luce meridiana clarius est, ex ipsis articulis transactionis, siue Nachtung/hanc item finaliter definiendam fore, vtut processus & petitiones formatae & excogitatae sint: prout sequentia declarabunt.

16 Primo: quia ¶ articulus 50. transactionis, qui
17 disponit ¶ von peinlichen Handeln / die nicht Leib vñ
Leben, sondern Freuel oder Geltsbussen / der Pfaffheit
vngerecheten Weltschen Diener vñnd Gesind / be-
treffen: diuersimode intelligitur à partibus. Actor
18 quidem ¶ in genere, de omnibus ministris, etiam
non domesticis: Rei verò solummodo de famili-
aribus & domesticis accipiunt: cum iuxta artic.
54 non nisi 17. personæ gaudeant priuilegiis spi-
ritualium: videlicet: Drey Richter/drey Advoca-
ten/drey Notarien / vier Procuratores, ein Keller im
Bischöflichen Hof: qui non est persona consistorialis,
vt communis fert sensus: nisi imaginatio & fictio
preferenda sit veritati & actis. Sicque dubitatur,
an reliquæ personæ, die mit der Geistlichen
Hausgesind / vñnd vñder ihrem Brot seynd / propter
minora delicta, oder Freuel / so ein Geltsstraff halten/
referendæ sint ad d. 50. articulum: in quo habetur:
quod eorum domesticis, non nisi dominis, facta
significatione des begangenen Freuels, à senatu
ciuitatis, incarcerari & puniri potuit.

An verò non comprehendatur in d. artic. 50.
sed conferendus sit aliis ciuibus: quæ distinctio,
quam facile totam causam definiat, facile quilibet
intelligit: Nec præiudicia Camerae in hac specialitate
rectè allegari possunt.

19 Secundo: ¶ q. Capituli Wormatiensis Ambt-
mannus & aditus, nec sint de numero d. 17. personarum,
nec inter domesticos, siue Drörling (¶ aduersa pars
asserit) alicuius Ecclesiastici connumerantur: quod
tamen vt dictum, pertinet ad Iudices Compromissarios.

20 Tertiò: ¶ Sed Nachtung / articulo 62. continet:
Wann in einem Artikel dieser Verträge vngleich-
er Verstand vñnd Irrung eynfiele / so soll jede Parthey/
drey Weltschen Standts benennen/dennach sic bey
einander erscheinen/vñnd sie ihrer Irrthumb verhö-
ren/vñnd was sie in der Güte nicht erlangen/erhalten/ noch
hinlegen mögen/endlich zuentscheiden Macht habē. /c.
Vñnd was sie sprechen/ soll es dabey vngerechappelliert/
reduciert vñnd suppliciert bleiben.

Ad quod caput præsens negocium pertinet,
& non ad cap. 63. d. Nachtung.

21 Quarta: Cum ¶ itaq; tam Episcopus, quam
Senatus, iurisdictionem sibi assignet vigore d.
Transactionis, prout ipse Episcopus in tertio ad-
ditionali fateri videtur: Et sic dubium sit, an d.
delinquentes, siue Freueler / vigore der Nachtung/
sint subditi, & de iurisdictione Episcopi, an vero
ciuitatis: Puto, ante omnia definiendam eam
questionem præiudicalem, & deinde super pœna
Imperatoria confirmationis agendum.

22 Non enim pœna, ¶ respectu alicuius rei, vel
iuris, exigi potest, cuius rei vel iuris veritas per

Actorem, iuris ordine seruato, nondum est defini-
ta. Inde eæ actiones siue exceptiones præiudiciales
vocantur, quia videlicet de eis iudicandū sit,
antequam vllæ alia actiones, ab eodem, ad-
uersus eundem intendantur, apud Iudicem. Et
talium præiudiciorum habetur ratio, cum nostrū
ius agendo persequimur, vel excipiendo defen-
dimus.

Is enim agit, ¶ qui & exceptione nititur l. 1. de 23
except. & l. generaliter. eod. tit. Vlpianus inquit: ge-
neraliter in præiudiciis Actoris partes sustinet, ¶ 24
qui habet intentionem secundum id, quod in-
tendit. Et accipitur hoc loco significatio præiudiciorum
largius ¶ quam in §. præiudicialis: Insti. 25
de actio. quia intelligitur hic de incommodo, ¶ 26
quo grauatur Reus conuentus, si iudicium aduer-
sus eum dictatum procederet: vt si exceptiones
peremptoriae sinem adferunt propositis contro-
uersis, ibi de illis ante iudicandum est leg. 3. de
except. §. appellantur autem. Insti. de except.

Item, aliquando ¶ per minorē causam, maiori 27
cognitioni præiudicium haud fieri oportet: sic-
que graues controuersiae censentur præiudiciales,
respectu minorū causarum, l. si. C. de ord. cognit.

Item ¶ aliquando ex æquitate preferenda est 28
aliqua cognitio, vt cum ex eodem facto, publica
& priuata nascitur actio, iustius est, priuam præ-
cedere l. 4. de publ. iud. Item, ¶ (quod nostro nego- 29
cio præ cæteris conuenit) cum vna quæstio de-
pendet ex alia, tunc principalis habet naturam
præiudicii, & primum expedienda est, vt l. fundum.
l. fundi de except. Conueniens exemplum ponit
Oldendorp. in classe 3. act. 9. inquit: Titius ven-
dicat fundum, ¶ & præterea petit viam ad eum, 30
cognitio proprietatis præcedet, allatura formam
petendæ seruitutis. Neq; enim aliter probaturus
est actor, debere seruitutem, quam si probauerit,
suum esse fundum, cui via debetur. Simile, & con-
uenientius exemplum ponit Zas. in §. sin minus. in
fin. & in §. præiudiciales.

In causa aliquando agitata in Camera, ¶ vbi et 31
iam erat actum ad magnam pœnam per quendam
Baronem, propter succisas arbores in sylua: obii-
cit Zasius hanc exceptionem præiudicalem præ-
posterationis, vt prius iuris ordine definiatur, cuius
sit ea sylua: taxando Assessores Camerae in-
sciis, quod non attenderint causam.

Sed altero loco, excusando eos, dicit pronun-
ciatum, prius liquidandum & definiendum, cuius
sit sylua. Sunt autem ipsæ exceptiones præiudiciales
contingentiæ, ¶ quæ ita contingunt, q. sequens iu- 32
diciū est accessorium ad causam, quæ primò est
definienda, & perimitur, siue tollitur sequens
causa per sententiam primi iudicii, quæ parit rei
iudicatæ exceptionem in altera causa.

Quinta: ¶ Cum in casu nostro ad duo in effe- 33
ctu agatur, videlicet, vt declaretur sensus &
mens transactionis, continentis pœnam: De-
inde, vt fiat condemnatio pœnæ, vigore der Nach-
tung / & confirmationis Imperatoria: Ierum
oblat tacita, implicita, & per obliquum facta
cumu.

- cumulatio actionum. Nam non tantum, quando
 34 actiones ita se habent, quod sententia $\dagger$ absolute-
 ria in prima actione, ponit, vel parere potest exce-
 ptionem rei iudicatae in secunda actione, cumu-
 latio oppressa non permittitur, *d. l. fundum. l. fundi.*
de except. Licet enim regulariter nemo pluribus
 actionibus uti prohibeatur, aliquando tamen
 35 cessat hoc ius, propter utilitatem vel necessitatem
 litium: ubique enim obstant praedicta, $\dagger$
 ibi regulariter vetantur plures actiones vno iudi-
 cio definiri secundum communiter tradita *Dd. in*
supra dictis locis. Oldendorp. in tract. action. tit. de pra-
 36 iudicialib. n. 10. Sed & quando tacite & implicite $\dagger$
 (ut dictum) cumulatio fit, per modum prae-
 posterationis, id vetatur, iuxta exemplum *infra alle-*
gatum Zasii in d. §. minus. n. 22.
 37 Sexto: $\dagger$ non consideratur causae continentia
 nostro casu: quando enim iudex aditus, non est
 competens, in vtraque causa connexa, tunc ea
 non efficit extensionem Iurisdictionis, ut in no-
 stro casu, & in exemplo Zasii, supra dicto, facit
 doctrina Bart. in l. in commodato. §. duabus. in fin. com-
 modat. Bald. in leg. si cum patruo in fin. commun. vtriusq.
 iud. & notat Zas. in l. nulli. C. de iud.
 38 Septimo: $\dagger$ Quibus ita consideratis, nec inter-
 uentio fisci, Cameram competentem facit. Agen-
 do enim simul cum D. Episcopo, non facit con-
 nexitatem causae. Si vero solus agat ad poenam, v-
 titur solummodo iure communi, praesertim in
 dubio. *l. iustas. C. de iure fisci. leg. quod placuit. D. de iure-*
iur. Laudens. in tract. de fisco. q. 14. Et quia hoc loco
 39 ad poenam agit, sicque fiscus, $\dagger$ ex causa lucratiua,
 interesse habet, plus iuris sibi non competit, qua
 40 priuato, imò $\dagger$ praefertur in dubio priuatus fisco
l. in summa. D. de iure fisci. Idque secundum magis
 communem opinionem Doctorum, ut sentit
 Neguzant. in tractat. de pignor. & hypoth. 4. membr. 2.
 part. princip. n. 1018. praesertim cum dubius intelle-
 ctus transactionis (ut oportet) declaratus non sit,
 inde ius agendi fisco nondum natum.
 41 Octauo: Male negatur ex parte Episcopi, d.
 Nachtung non imponere partibus, ut tali casu com-
 promissarios eligeret, sed esse id voluntatis, non
 necessitatis: cum tamen litera expressè diuersum
 ostendat, ut supra relatam.
 42 Nonò: $\dagger$ Licet in causis fractae pacis, & aliis
 quibusdam, secundum constitutiones Imperii,
 receptum sit, quod super incidentibus, ut puta,
 restitutione ablatorum, reparatione damnorum,
 &c. Camera cognoscat: licet alias ad ordinarium
 ea pertineant. Quia tamen isti casus singulares ha-
 bent rationes, quibus ita sancitum & receptum
 est: Ideo bene fieri potest, ut ad alios quosuis cas-
 sus, neglectis exceptionibus praedictorum, prae-
 posterationum & cumulationum, nec non con-
 uentionibus & transactionibus partium, ea sin-
 gularia extendantur.
 43 Decimò: $\dagger$ Inde non refert, quid ab Actore
 petitum sit: Sed quid, & ubi petere debuerit, ne
 fraudetur transactio, & conuenta evertantur ar-
 gutiis, quaeque Imperatoribus ipsis olim saluta-

ria visa sunt, oblique, & fucatis praetextibus in-
 fringantur.

Vndecimò: Illeque $\dagger$ vim facit, vel ius sibi. 44
 ipsi dicit, qui contra temerarios iusticiam exe-
 quitur, idque facit vigore transactionis, siue Nach-
 tung.

Duodecimò: $\dagger$ Si enim id indistincte nostro 45
 casu attendere, utriusque partium exorbitans
 praedictum, contra initam transactionem resul-
 taret, quia per hoc totus articulus sexagesimus se-
 cundus, & sexagesimus tertius, der Nachtung/ vel
 essent sine effectu, vel irritarentur & annullaren-
 tur, adeo, ut partes sub quouis praetextu, etiam
 confirmationis Imperatoriae, eiusque poenae,
 quaslibet disceptationes super dubiis der Nach-
 tung ad Cameram transferrent.

Tredecimò: Per hoc $\dagger$ ipsa confirmatio contra- 46
 rium operaretur effectum à confirmatio, quod
 destinat certos Iudices compromissarios: illa ve-
 rò ab eis ad Cameram, lites quaslibet auocaret.
 Sed confirmatio $\dagger$ non debet derogare confir- 47
 mato.

Vltimò: $\dagger$ Inde colligi potest facile, vtra partium 48
 contra transactionem, siue Nachtung/ veniat, &
 sic in poenam eius, potius incurrat.

V O T V M L I V .

In causa Comitum M. contra F.
 S V M M A R I A .

- 1 Reus principalis prius conueniendus; Fallit, ut na. 2.
3. 4.
- 5 Probatio nulla maior, confessione propria.
- 6 Cessio actionum quando opponenda, & n. 7.
- 8 Fideiussores & Mandatores, suo nomine soluisse sem-
per videntur.
- 9 Soluens confideiussorum vnus, actionem sine cessione
non habet.
- 10 Cessio actionis quando facienda.
- 11 Cessio regulariter fieri non potest, etiam ex interuallo.
Fallit tamen ut sub n. 12. 13. 14.
- 15 Sententia quotiescumque praedictat tertio, mittitur exe-
cutio contra eum, non minus, ac si contra ipsammet
lata fuisset.
- 16 Sententia cui nocet, nocent & acta, quae etiam omnia
ratificata sunt.

17 In executione contra heredem reuocatur citatio.

D. Bq. Referens. Procuratoria iusta: Nullitas
 nulla. Deinde, licet prior sententia in rem
 iudicatam abierit, & altera à qua executionem
 illius concernat, à qua regulariter non licet ap-
 pellare. Et ita de aliquo grauamine hic non ap-
 parent: Tamen quia processus decreti & causa ven-
 tilata, breuiter de meritis videndum.

Submissam in puncto grauaminum: Sed quia
 priora omninò sunt, ut D. Capito statim oppo-
 suit, nec releuantia videtur, definitiue rectè pro-
 nunciari potest.

Actum autem actione ex stipulatu, quo casu,
 licet principalis Reus $\dagger$ prius conueniendus sit, 1
 ut in nouell. de fideiuss. & mandat. §. si igitur. Port. reg. 41.
 lib. 1.

Tamen